

на съдбата, за да не се занимава съ тъхъ. Но това не е истина: не че е ленива и съ кораво сърдце, а грижата за потомството ѝ я принуждава да постъпва така. Кукувицата снася презъ 2—3 дни по едно яйце, така щото тя ще снесе свойтъ 15—20 яйца въ продължение на около единъ месецъ и половина.

Значи, ако кукувицата би снасяла яйца въ свое гнѣздо, то старитѣ пилета биха доста много порасли преди още да сѫ се излутили последнитѣ снесени яйца; въ едно и сѫщо време въ гнѣздото на кукувицата би имало и доста отраснали кукувичета, и току-що излупени пиленца, и яйца едва снесени. Какво ще стане тогава? Ще може ли да се разправи кукувицата съ такова семейство! Малкитѣ ще трѣбва да се хранятъ, — значи, кукувицата ще трѣбва да отлита далечъ отъ гнѣздото, а въ сѫщото време ще трѣбва да лежи въ гнѣздото, за да мѫти неизлупенитѣ още яйца. Ако се грижи за пилетата, ще се повредатъ яйцата, ако мѫти яйцата, кукувичетата ще измрать отъ гладъ. Пъкъ, освенъ това, и самата кукувица трѣбва да яде много, за да бѫде сита; за да си намѣри храна, трѣбва много да лети, а въ това време и яйцата биха изстинали и пилетата ще гладуватъ.

Въ Северна Америка живѣе роднина на нашата кукувица — *дъждовната кукувица*. Тази кукувица си вие гнѣздо и снася въ него 3—4 яйца, но сѫщо както и нашата кукувица, съ голѣми междини, така че когато снася последното яйце, отъ първото вече се излудва пиле. Когато отъ последнитѣ яйца се излупватъ пилета, по-старитѣ имъ братя сѫ вече толкова голѣми, че помогатъ на родителите си да ги хранятъ. Но американската кукувица се храни съ по-разнообразна храна, отъ колкото нашата кукувица, понеже яде не само насѣкоми, но и разни зърна и семена. Така щото дъждовната кукувица си намира много по-лесно и достатъчно храна за себе си и за семейството си, безъ да има